

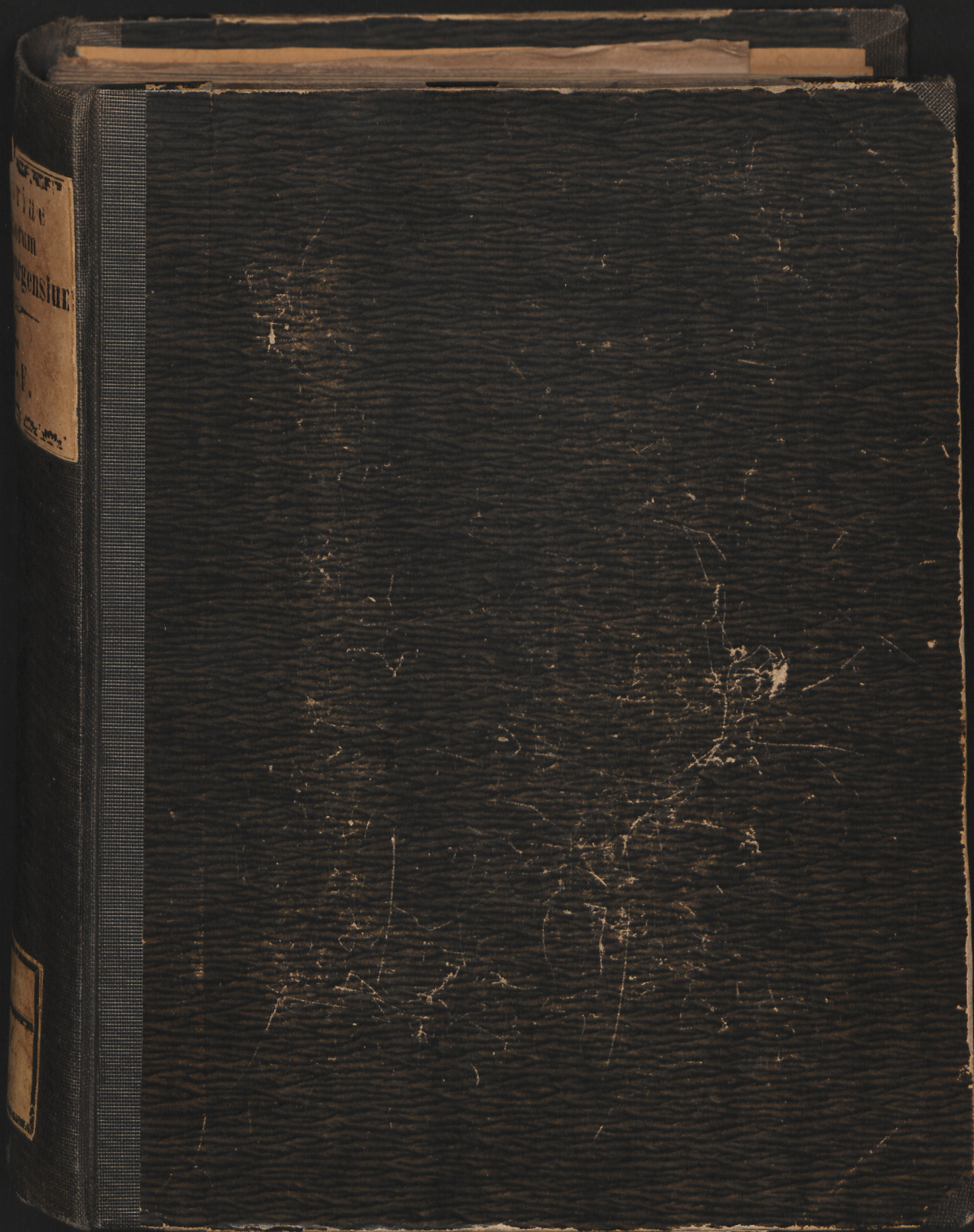
**Decanus Facultatis Medicae in Academia Rostochiensi Suo & Collegae nomine
Ad Exequias, Quas ... Dn. D. Jacobo Fabricio, ... Simon Paulli, D. & Daniel
Sandovius, D. paratas cupiunt, Omnes omnium ordinum cives Academicos ea,
qua par est, reverentia ac humanitate vocat atq[ue] invitat**

Rostochi[i]: Kilius, 1652

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn746962045>

Druck Freier Zugang

1744
Die
von
Rostock
V.
1744

Vol. 241. (2.) <SON>

DECANUS

Facultatis Medicæ in Acade-
mia Rostochiensis

Suo & Collegæ nomine

Ad Exequias,

Quas

Viro Excellentissimo atq; Experientissimo,

Dn. D. JACOBO

FABRICIO,

Serenissimi Daniæ & Norve- giæ Regis FRIDERICI III Ar-

chiatro, Medicinæ in hac Acad. Profes-
sori, ejusdemq; Facultatis

Seniori,

Generi, SIMON PAULLI, D.

& DANIEL SANDOVIUS, D.

paratas cupiunt,

Omnes omnium ordinum cives Academicos ea,

qua par est, reverentia ac humanitate
vocat atq; invitat.

Rostochi,

Typis NICOLAI KILLI, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. LII.

*Ex
Bibliotheca
Academice
Rostochiensis*

*Ex
Bibliotheca
Academice
Rostochiensis*

Dr. D. JACOBO
FARRIGIO
Serenissimi Dantis & Norici
per Reges FRIEDERICI III. etc.
Cura SIMON WALLED.
& DANIEL SANDOVIVS
Omnium ordinum civis Academicus
Londrae
Typis Nicolai Kell. Aed. Typ.
MDCCLXXII

Nihil esse turpius sene, qui nullum aliud habet argumentum, quo se probet vixisse, præter ætatem, scite admodum dixit Seneca: etenim otiosam atq; inertem juventutem non nisi obscura & contempta excipiet senectus: quid enim otium aliud est, quam vivi hominis sepultura? Laudantur Lacedæmonij, apud quos in tanto pretio labor erat, ut ne deambulationem quidem civibus suis permitterent infra dignitatem populi sui esse rati, feriis non occupari Spartanos. Atq; omninò labor pertinax unicum instrumentum est, quo comparantur, quæ supra spem sunt atq; expectationem: equidem non otio, sed labore confirmatam tibi reddes corporis sanitatem, annosq; ultra annos longissimè produces. Divitias verò & opes qua tu ratione cumulari, honores ac dignitates quomodo acquiri putabis, si non labore atq; industria? Fortunam suspicies, scio, ac favorem; sed ò te infelicem, qui à fortuna exspectas beneficium, cujus momentanea est varietas, & quæ, cum maximè blandiri videtur, tacite parturit exitium! Fragilis quoq; felicitas, quæ humano nititur favore, splendet illa amicis florentibus iisdem vel laborantibus, vel cadentibus, exstinguitur. Unus labor invictus est, & tanti roboris, ut fortunam contemnat, favore non egeat: proindeq; labore atque

inde nata virtute quæ suffulta est felicitas sola durat,
sola confesceit, & nec in ipsa morte virum borum de-
stituit. Exemplum si petitis, exemplo vobis erit
JACOBUS FABRICIUS, Professor hujus Aca-
demie celeberrimus deq; ea præclare meritis, nostræ
Facultatis, nec non totius Professorum ordinis à multis
jam annis Senior gravissimus. Vir inter illustres lite-
ratorum nostri seculi principes non imo loco numeran-
dus, cui quantum profuerit ad honoratam senectutem,
laboriosa juvenus atq; impigrum virtutis studium ex
vitæ, quam subjungimus, historia elacescet. Natus
est **JACOBUS FABRICIUS** in hac ipsa urbe,
anno Salvatoris M. D. LXXVI. die XXVIII Au-
gusti, Patre **HENRICO Schmidt** / Viro honestissimo
& spectatæ probitatis, inter pistores Seniore, centum
viro & per plures annos ærarii urbis præfecto, Matre
DOROTHEA Wulffes / filia Reverendi Viri DN.
JOACHIMI Wulffen / primi Evangelici Pastoris in
Brüße / qui pagus est hujus Ducatus Goltbergæ vicinus,
omnium matronalium virtutum decore maximè con-
spicua foemina. Ad altiora factum puerum præclara
indoles statim prodidit, quæ causa fuit, cur à Parenti-
bus in disciplinam traderetur Clarissimo Viro, **NA-
THANI CHYTRÆO**, Scholæ oppidanæ tunc
temporis moderatori celeberrimo, quo magistro in-
linguarum Græcæ ac Latinæ studio, cæterisq; ea æta-
te quæ discuntur, egregios brevi temporis spacio fecit
profectus, eosq; postea in schola Lüneburgensi perfecit,
ubi cum per annum unum atq; alterum substitisset, in
patriam reversus est studiis Academicis operam datu-
rus,

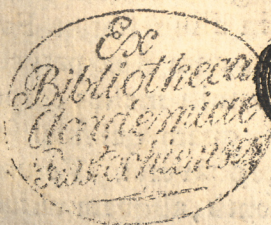
548
rus, ad quæ dum se accingeret, ecce Princeps ille Astro-
nomorum *Tycho Brahe* petiit per literas ex Academia Ro-
stochiensis Studiosum, cujus opera in cœlestibus obser-
vationibus & calculo Astronomico uti posset. Dignus
tunc præ aliis visus fuit, qui mitteretur, JACOBUS
FABRICIUS sedecim annorum adolescens, qui
cum ad *Tychonem* in *Huenam* insulam & donum *Uranoburgi-*
eam venisset junctus Christiano Longomontano, Ma-
thematico excellentissimo & de re Astronomica opti-
mè merito, fideliter & cum laude præstitit *Tychoni*, ad
quæ requisitus fuerat. Confectis in *Huena* insula qua-
tuor annis profectus fuit in Belgium, indeq; in Angliam,
utrobq; ex solis disciplinis Mathematicis, quas magno
applausu domi doceret, necessaria vitæ abundè reci-
piens. Postea in Germaniam superiorem se contulit.,
Iustratisq; urbibus celebrioribus Jenæ anno M. DC. II.
Doctõris Medici gradum consecutus est jam antè &
Philosophiæ Magister & Poëta laureatus. Eodem an-
no patriæ suæ redditus de vita socia ineunda cæpit co-
gitare, nec multum moratus anno sequente matrimo-
nio sibi devinxit virginem lectissimam, pudicissi-
mamq; MARGARETHAM filiam RUDOL-
PHI MOLLERI civis Rostochiensis non infimæ
sortis, & TILSÆ DENIÆ, cui patruus fuit FRAN-
CISCUS DENIUS, Medicus ad oras Balthicas o-
lim magni nominis, ex qua sua uxore novies prolem su-
cepit exoptatissimam, filios quatuor & quinq; filias,
nempe: PHILIPPUM JACOBUM, JOHAN-
NEM ADOLPHUM, MARGARETAM
ELISABETHAM, SOPHIAM, HENRI-
CUM

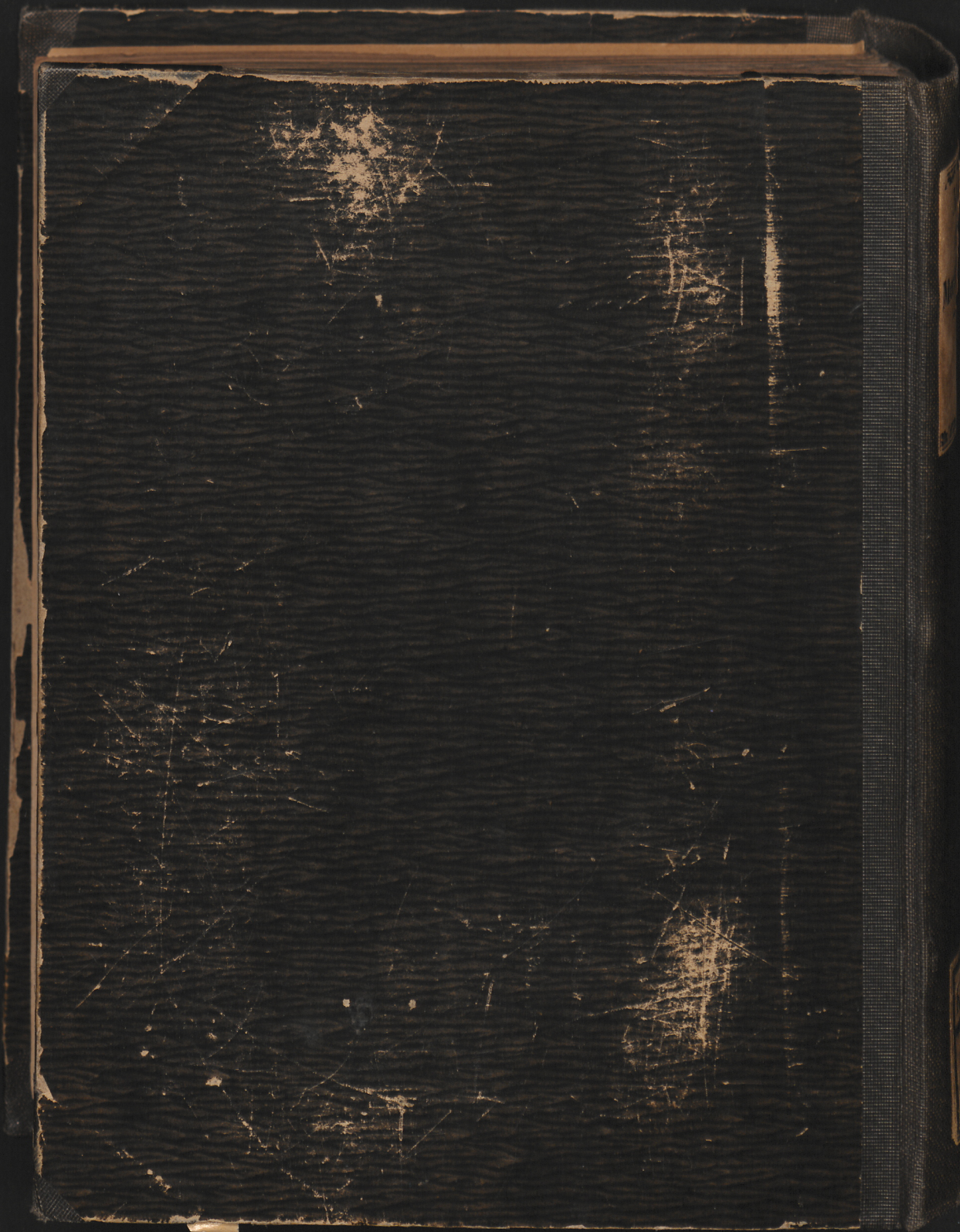
CUM, SOPHIAM, ELISABETHAM;
HENRICUM, SOPHIAM. Ex quibus tres
posteriores solum supersunt : ELISABETHA in-
uxorem data Viro Excellentissimo atq; Experientissi-
mo DN. D. SIMONI PAULLI, Medicinæ ante
hac in nostra Academica Professore, nunc Serenissimi
Danicæ ac Norvegiæ Regis Medico aulico : SOPHIA
nupta Dn. DANIELI SANDOVIO, J. U. D. Judi-
cij provincialis, quod Sternbergæ est, Advocato, & Pro-
curatori solertissimo: HENRICUS Medicinæ Studio-
sus, qui si ea esset valetudine, cujus ingenij, non de-
fore putamus paternæ virtutis æmulam prolem. PHI-
LIPPUS JACOBUS FABRICIUS, Hebrææ
Lingvæ in Academia patria Professor, mirandi inge-
nij ac raræ doctrinæ in ipso juventutis flore patri atque
Academici ereptus est : reliqui cum minoris essent æ-
tatis vitam cum morte commutarunt, quos mater
FABRICIANA uxor anno M. DC. XXIII. pla-
cido ac beato obitu secuta est. Ipso primo initi conju-
gij anno, cum ex felici curationum successu jam incla-
ruisset FABRICII nomen, adscitus est in Archia-
trum aulicum GUSTROVIENSEM ab Illustrissimis ac Cel-
cissimis Ducibus Mecklenburgicis, & primò quidem
à matre SOPHIA Ducis JOHANNIS vidua,
postea etiam à filio JOHANNES ALBERTO.
In qua functione cum fidem atque industriam suam
Principibus satis superq; probaret, anno M. DC. XII.
præter cætera, etiam Medicinæ ac superiorum Mathe-
matum professio ipsi collata fuit, qua ita defunctus est,
ut non solum officio suo præclare satisfaceret, & cum-
primis

541
primis Medicinæ Studiosos magno numero affluentes
summa dexteritate ac fide tam publicè, quam domi suæ
doceret, sed & totam Academiam nominis sui celebri-
tate, ad invidiam usque, illustraret. Et quid non præ-
stitisse eum putabitis, aut quanti non illud æstimabitis,
quod, cum annis abhinc ~~XXIV~~ ^{XXIV} bellico terrore penè
exanimatum esset Reipublicæ Academicæ corpus, in-
hiantē fortunis Academicorum milite, solius JACOBI
FABRICII opera ac merito illas servatas, ad æter-
nam Viri laudem, annalibus insertum legatur? Interea
cum FABRICII fama, ex felicissimis atque admi-
randis curationibus quorundam eminentioris gradus
ægrorum, subinde caperet incrementum, nec jam fini-
bus suis se amplius contineret, sed mare ipsum trans-
volasset, petiit virum ex Academia munifico proposito
stipendio, immortalis gloriæ heros CHRISTIANUS
IV. Daniæ & Norvegiæ Rex, à quo & honorificè hinc
in aulam Regiam anno M. DC. XXXVII. evocatum
& deductum meminimus, ubi, cum in Regia valetudi-
ne curanda & conservanda vigilantissimus esset,
Magni Regis clementia ac munificentia nunquam
illum deseruit. Decedente ex hac vita CHRIS-
TIANO IV. & erecto in Regium solium FR I-
DERCO tertio, non migravit in alium statum FA-
BRICII vel fortuna vel dignitas, cum Rex pari cle-
mentia illum exciperet ac foveret, nulli melius corpo-
ris sui curam committi posse ratus, quam qui fidei suæ
experimentum parenti jam comprobaverat. Verum
paucis abhinc annis, ex marasmo senili, aliquam virium
jacturam facere coepit, cui cum, repugnante ætate, pa-
rum

rum succurri posset, res tandem eò devenit, ut valetudini non amplius fidens domi se continere cogeretur; ex quo tempore non nisi beatam ex hac vita emigrationem, meditatusest, &, cum post alia atq; alia colloquia sacra cum astantibus, Theologis imprimis, habita die XI Augusti proximè elapsi cœlesti viatico refectus esset, die XVI inter preces & suorum lacrymas constante mente & composito vultu piè placideq; exspiravit. Hæc vita fuit Medici incomparabilis JACOBI FABRICII, Senioris ac Collegæ nostri desideratissimi, cujus obitum jam ante satis conspectum illustriorem reddidisset summus Academiæ magistratus, quem hoc ipso semestri ex ordine gestasset, præsens si fuisset. Nostram est, cives Academici, dolere & viri optimè meriti memoriam sacram habere, ejusque intuitu discere, quò tandem vita hominum feratur, & in quem statum fortuna quantumvis splendidissima ultimò desinat. Faciamus supremum humanitatis officium funeri ejus deductionem honorata frequentia cohonestantes.

P. P. sub Sigillo Facultatis Medicæ XVI.
Kalend. Octobris. Anno
M. DC. LII.

temporis DEO mirabiliter diriget
ctam, Patriam suam Helvetiam, Pra
linquens in Romanum imperium
sincerum verbum DEI pro germina
vir juvenis, Linguarum, Historiarum
es, (cujus amore cum primis flagrabat
incubuit, ita ut Imperator Carolus
Poetica, in quibus inter alia egregie
nae descripsit, non sine singulari an
stante Cæsaris documento) legit, ac
reâ, quæ tum magna erat dignitas, e
occasione stemma Nobile Fidlerianum
Album Nobilium Romani Imperii
& ultra, pro placito Cæsareo coopta
tem utriusq; sexus derivandum, pe
renovavit. Huncq; meum præno
licem Fidlerum ob singularem erudit
ingenij & animi Heroici dotes, pro
buit. Hac Nobilitate quamvis no
gratiâ Domini mei Jesu Christi, in
menter mihi immerito concessâ: Tu
pudet, sed magis me nobilitare cu
S. S. Ministerium, ad quod Domini
ministrum suum destinavit. Hæc
summa dignitas, omnes humanas di
titulos superans.

Natus autem sum Ego CONS
LERUS, Dantisci Anno 1579. 6. M
tina Patre VALERIO FIDLERO
re, quondam Ducis Prussiae Archi
Alberti Friderici Consiliario, M
gard præclaræ Familix, & insignium

A 2

173
mê dete
ios dere
am, ubi
enit, ceu
& Poëse
ligerter
opera
Germa
tate (te
litrò lau
rit, & hac
cum, ad
centum
osterita
Cæsareo
vum Fe
æclaros
ario ha
sed solâ
erio cle
jus non
ogiam &
avit, &
as: hæc
onorum
IS FID-
tâ matu-
e Docto-
ij Ducis,
ob Herm-
Matronâ,
quæ

